

”Vilket problem är licensjakten lösningen på? Ställer lodjuren till förödelse i våra skogar? Demonstrerar folk på gatorna mot lodjursplågan? Har antalet lodjursrivna får sprängt alla rimliga gränser?”

Varför jaga lodjur alls?

Det ska finnas minst nio lodjursföryngringar i Stockholms län. Det finns sju. Ändå erbjuds länets jägare möjlighet att skjuta två lodjur under årets licensjakt, som inleddes den 1 mars. Varför?

Samma fråga kan riktas till länsledningarna i ytterligare två län. I Västra Götaland blev tilldelningen två djur, trots att antalet föryngringar 2011 var 19, att jämföra med den fastställda miniminivån på 30. I Örebro, där lostammen precis nått upp till miniminivån 13 föryngringar, får också två djur skjutas.

Totalt tillåter länen i det mellersta rovdjursförvaltningsområdet – från Dalarna i norr till Västra Götaland i söder – licensjakt på 37 lodjur i år. Det in-tecknar nästan hela den kvot de fått av Naturvårdsverket. Taket är 40 djur. Om man skjuter fullt under licensjakten finns det alltså bara utrymme för skydds-jakt på tre lodjur i detta område fram till och med oktober.

Vilket problem är licensjakten lösningen på? Ställer lodjuren till förödelse i våra skogar? Demonstrerar folk på gatorna mot lodjursplågan? Har antalet lodjur fått sprängt alla rimliga gränser?

PÅ NATIONELL NIVÅ finns det saker som går åt rätt håll när det gäller lojakten. Förra året var Naturvårdsverket jämförelsevis återhållsam med tilldelningen, och den linjen håller man fast vid även i år. Det är också positivt att lojakt med fälla har stoppats, något som Rovdjursföreningen krävt länge. Problemet att lodjur kan fångas och avlivas i icke-selektiva fällor för bland annat räv kvarstår dock.

Glädjande nog tycks lodjursstammen ha ökat en aning i delar av landet. Under 2010 skedde 277 föryngringar i landet, jämfört med 213 år 2009. Vi vet ännu inte antalet föryngringar som skedde 2011.

Samtidigt bör man komma ihåg, att den miniminivån som riksdagen lagt fast är 300 föryngringar per år, och att lodjuret ännu inte har en livskraftig stam i Sverige. Arten flyttades ned ett snäpp på den svenska rödlistan 2010 och är nu klassad som *Nära hotat* (NT). Det betyder att arten inte längre bedöms som utrotningshotad, men fortfarande är i riskzonen. För att lodjuret ska klassas som Livskraftigt i Sverige behövs minst 400 föryngringar. Det förutsätter en snabbare tillväxt i söder, där förutsättningarna för arten rimligen är bättre än i renskötselområdet. Men i Götaland växer lostammen ännu mycket långsamt.

Naturvårdsverket har fastställt en miniminivån på 38 loföryngringar i det södra förvaltningsområdet, som omfattar Södermanland, Östergötland, Småland och länen söder därom. Målet ska vara nått senast 2015. Förra vintern konstaterades 6-8 föryngringar i denna del av landet. Att i det läget tillåta jakt i det mellersta förvaltningsområdet, därtill på lostammar som inte ens nått miniminivån, kan knappast öka möjligheterna att nå målet.

DE ALLRA FLESTA svenskar skulle välkomna en starkare lodjursstam. På riksnivå vill närmare 80 procent av svenskarna ha en lodjursstam som är lika stor som eller större än riksdagsmålet. Också i Norrland, Värmland och Dalarna ser en stor majoritet gärna mer lodjur i markerna.

Det finns heller ingenting som tyder på att en starkare lodjursstam skulle innebära några nämnvärda problem söder om renskötselområdet. 2010 revs sammanlagt 95 tamdjur, nästan uteslutande får, av lodjur i Sverige. Det är en viss ökning jämfört med föregående år, men skadorna är ändå ett litet problem.

Och fårnärningen i Sverige har vuxit med 28 procent under det senaste årtiondet, sett till antalet djur. Utvecklingen i de län där det finns mest rovdjur avviker inte från den trenden.

Alltså kvarstår frågan. Varför skjuter man lodjur? Varför försvaras återkoloniseringen av artens gamla marker i Götaland? Varför tillåts inte en naturligt tät lostam berika naturupplevelsen för den stora majoritet av svenska folket som skulle sätta värde på det?

Därför att jägare vill jaga, och lodjur konkurrerar med jägarkären om bytesdjuren. De äter rådjur.

Det är ett enkelt svar på frågan och en rimlig förklaring. Men det kan inte rättfärdiga att riksdagens miniminivån i praktiken blir ett tak för lostammen när förvaltningsbesluten fattas.

ROGER OLSSON
ORDFÖRANDE

Foto: Hans Ring

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
info@rovdjur.se

Telefon

08-441 41 17

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

275 kr, familjemedlem 30 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

För medlemmar boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Prenumeration

275 kr, betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Ansvarig utgivare

Roger Olsson
tel 0521-676 44, 070-532 21 10
roger.olsson@rovdjur.se

Redaktör

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionsråd

Anders Bjärvall
Hans Ring
Jan Bergstam
Manus Hagman
Mattias Tronje
Mattias Öyen
Ylva Lindberg

Medverkan med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle. Välkommen med text- och bildbidrag!

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 2/2012
13 april 2012

Upplaga

6 000 ex

Omslagsfoto

Hans Ring. Lodjur (hägn)